

การพัฒนาชุดการเรียนรู้ เรื่อง กฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4 โรงเรียนห้วยดงราชพรหมภรณ์ อำเภอเก้าเลี้ยว จังหวัดนครสวรรค์

Development of Learning Package on Laws in Daily Life of Mathyom Suksa
4 of Huadong Ratchabrahmabhorn School, Khao Liao District,
Nakhon Sawan Province

นิรันดร์ ภูมิสัตย์¹ ชาวฤทธิ์ จงเกษกรณ์² และพระครูศิริภูนิตินัทธ³

Niran Poomsat, Chaowarit Jongkatkorn and Phrakhrusiriphurinithat

Received: March 11, 2024

Revised: May 05, 2024

Accepted: May 06, 2024

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) หาประสิทธิภาพชุดการเรียนรู้ ตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนและหลังเรียน ที่มีต่อการใช้ ชุดการเรียนรู้ เรื่อง กฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนห้วยดงราชพรหมภรณ์ อำเภอเก้าเลี้ยว จังหวัดนครสวรรค์ ที่มีต่อการใช้ชุดการเรียนรู้ กฎหมายในชีวิตประจำวัน เป็นการวิจัยเชิงทดลองโดยใช้แบบการวิจัย One Group Pre-Test, Post-Test Design ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนที่กำลังศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนห้วยดงราชพรหมภรณ์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 26 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) ชุดการเรียนรู้ จำนวน 6 ชุด 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนห้วยดงราชพรหมภรณ์ อำเภอเก้าเลี้ยว จังหวัดนครสวรรค์ ก่อนเรียนและหลังเรียน และ 3) แบบประเมินความพึงพอใจของ

¹ โรงเรียนนิโรงเรียนห้วยดงราชพรหมภรณ์; Huadongratchaphommphorn School

²⁻³ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย; Mahachulalongkornrajavidyalaya University

Corresponding author, e-mail: niranpoomsat@gmail.com, Tel. 092-3970538

นักเรียน ผลการวิจัย พบว่า 1) ผลการพัฒนาชุดการเรียนรู้เรื่อง กฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า มีประสิทธิภาพโดยรวม (E_1) 84.70/ (E_2) 83.91 ซึ่งสอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 2) ผลการทดสอบการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยชุดการเรียนรู้เรื่อง กฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และ 3) ผลการศึกษาผลการศึกษาความพึงพอใจในการใช้ชุดการเรียนรู้เรื่อง กฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของนักเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.83., S.D. = 0.45)

คำสำคัญ: กฎหมายในชีวิตประจำวัน, ชุดการเรียนรู้, ประสิทธิภาพ, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Abstract

The purposes of this research article were 1) to find the efficiency of the learning package according to the 80/80 criterion; 2) to compare the learning achievement before and after studying on the use of the learning package on Laws in Daily Life of students; and 3) to study the satisfaction of Mathayom Suksa 4 students at Huadong Ratchabrahmabhorn School, Kao Liao District, Nakhon Sawan Province on the use of the learning package on Laws in Daily Life. This was an experimental research using the One Group Pre-Test, Post-Test Design. The population used in the research was 26 Mathayom Suksa 4 students at Huadong Ratchabrahmabhorn School, Semester 1, academic Year 2023. The research instruments consisted of 1) 6 learning packages, 2) learning achievement test on Laws in Daily Life of Mathayom Sukda 4 students at Huadong Ratchabrahmabhorn School, Kao Liao District, Nakhon Sawan Province before and after studying, and 3) the student satisfaction assessment form. The research results found that 1) the results of the development of the learning package on Laws in Daily Life of Mathayom Sukda 4 students found that it had an overall efficiency of (E_1) 84.70/ (E_2) 83.91, which was consistent with the standard criteria of 80/80, 2) the results of the comparative test of the learning achievement results with the learning package on Laws in Daily Life of Mathayom Suksa 4 students found that the students' learning achievement after

studying was higher than before studying, and 3) the results of the study of the satisfaction results of using the learning package on Laws in Daily Life Mathayom Suksa 4 students found that the average satisfaction of students was at the highest level ($\bar{X}$ = 4.83., S.D. = 0.45).

Keywords: Laws in Daily Life, Learning Package, Efficiency, Learning Achievement

บทนำ

ธรรมชาติของมนุษย์ทำให้ต้องอยู่ร่วมกันเป็นสังคมไม่สามารถอยู่โดดเดี่ยวตามลำพังได้ การอยู่ร่วมกันทำให้ได้ประโยชน์จากการพึ่งพาอาศัยกัน ตั้งแต่ในวัยเด็กจนเข้าสู่วัยชรา หากแต่ละคนทำตามอำเภอใจของตน ย่อมกระทบกระเทือนต่อผู้อื่นและอาจนำมาซึ่งความขัดแย้งและความไม่สงบสุขได้ดังนั้น สังคมจึงจำเป็นต้องตั้งกติกาขึ้นมา เพื่อเป็นเครื่องมือควบคุมหรือจัดระเบียบทางสังคม โดยวางแนวทางสำหรับการอยู่ร่วมกันไว้ กติกาซึ่งเป็นบรรทัดฐานสำหรับการอยู่ร่วมกันในสังคม การปกครองขนาดใหญ่ ได้แก่ กฎหมาย ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นนวัตกรรมทางการศึกษาที่มีความเหมาะสมที่จะจัดทำขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้รับความรู้ที่มีประสิทธิภาพ การจัดการเรียนการสอนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้จะทำให้คุณครูสามารถสอนบทเรียนที่มีความซับซ้อนให้ผู้เรียนเข้าใจมากขึ้น อีกทั้งเป็นการฝึกให้ผู้เรียนเกิดการค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองหรือการศึกษาค้นคว้าแบบเป็นกลุ่ม ซึ่งเป็นการเรียนรู้อย่างมีลำดับขั้นตอน โดยมีคุณครูคอยแนะนำช่วยเหลือช่วยให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ (กระมล ทองธรรมชาติ, 2557)

เมื่อพิจารณาถึงชุดการเรียนรู้ กล่าวว่าชุดของกิจกรรมการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นใช้เพื่อประกอบการเรียนรู้เกี่ยวกับการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนเพื่อออกแบบและพัฒนาชุดการเรียนรู้ได้ใช้การวิจัยอิงการออกแบบโดยมีการกำหนดหลักการออกแบบที่อิงทฤษฎีการเรียนรู้และจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องและกำหนดเนื้อหาสาระในชุดการเรียนรู้เป็นเนื้อหาเกี่ยวกับการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนหรือเรียกโดยย่อว่าการวิจัยในชั้นเรียนโดยมีกระบวนการดำเนินกิจกรรมให้ผู้เรียนเกิดผลสัมฤทธิ์ปลายทางเป็นทักษะการวิจัยในชั้น (สุวิมล ว่องพานิช, 2557) การแบ่งประเภทของชุดการเรียนรู้นั้นแบ่งตามลักษณะการใช้ในลักษณะรูปแบบต่าง ๆ ที่ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าและผู้วิจัยได้สร้างขึ้นในลักษณะชุดการเรียนรู้ของนักเรียนที่มุ่งเน้นให้นักเรียนศึกษาและเรียนรู้ด้วยตนเองจากกิจกรรมที่จัดไว้โดยมีครูเป็นผู้ชี้แนะแนวทางให้คำปรึกษาและอำนวยความสะดวกในการดำเนินกิจกรรมของนักเรียน ในส่วนขององค์ประกอบของชุดการเรียนรู้ (พระมหาแล ขำสุข, 2556) ชุดการเรียนรู้มี

องค์ประกอบ 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 คู่มือครู ประกอบด้วย คำชี้แจงสำหรับครูผู้สอน แผนการเรียนรู้ ส่วนที่ 2 กิจกรรมนักเรียน ประกอบด้วย คำชี้แจงสำหรับนักเรียน บัตรคำสั่ง บัตรเนื้อหาบัตร กิจกรรม บัตรแบบฝึกหัด บัตรเฉลยแบบฝึกหัดแบบทดสอบย่อยชุดประจำชุดการเรียนรู้เฉลยแบบทดสอบย่อยประจำชุดการเรียนรู้ และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับครอบครัว (ชุดิกาญจน์ บุตรวิธา, 2563) กล่าวได้ว่ามีลักษณะสำคัญ 4 ประการ คือ กฎหมายเป็นข้อกำหนดแบบแผนความประพฤติของมนุษย์ กฎหมายเป็นข้อบังคับออกจากรัฐ กฎหมายเป็นข้อบังคับความประพฤติของมนุษย์ที่มีความแตกต่างไปจากกฎเกณฑ์อื่นทางสังคมและกฎหมายมีสภาพบังคับ สามารถอธิบายและวิเคราะห์ได้ ในส่วนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (นฤมล ดิบบงษา, 2562)

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นคุณลักษณะรวมถึงความรู้ตามความสามารถเฉพาะบุคคลที่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในด้านต่าง ๆ ที่เกิดจากการเรียนการสอน การฝึกฝน หรือประสบการณ์ต่าง ๆ ทั้งทางตรงและทางอ้อมที่จะสามารถพัฒนาได้จากการเรียนการสอน ซึ่งวัดได้ในรูปของคะแนนหรือระดับความสามารถในการทำแบบทดสอบหรือแบบฝึกหัดได้ถูกต้องหลังจากที่ศึกษาเนื้อหาบทเรียนแล้ว นอกจากนี้ยังรวมไปถึงความพึงพอใจของชุดการเรียนรู้ (สุนทร ศรีจันทร์, 2565) ขณะที่ความพึงพอใจ เป็นความรู้สึกหรือเจตคติที่ดีต่อการทำงานนั้นเช่น ความรู้สึกรัก ชอบ ภูมิใจ เต็มใจ และยินดี ผู้มีความพึงพอใจในการทำงานจะมีความเสียสละอุทิศแรงกายแรงใจและสติปัญญาให้แก่งานอย่างแท้จริง หากความต้องการของมนุษย์ได้รับการตอบสนองแล้ว มนุษย์จะเกิดความพึงพอใจในระดับหนึ่ง ซึ่งจะส่งผลถึงประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานและกิจกรรมต่าง ๆ ด้วย (ภักดีมา พงศ์วุฒิสักดิ์, 2558)

ปัญหาจากปีการศึกษา 2565 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนห้วยดงราชพรหมาภรณ์ มีผลการเรียนที่ต่ำกว่าเดิม จากเดิมตั้งเกณฑ์ไว้ว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จะต้องมียผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหน้าที่พลเมือง เรื่องกฎหมายในชีวิตประจำวันร้อยละ 70 แต่นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนร้อยละ 63 และจากสาเหตุที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการเรียนรู้ เรื่อง กฎหมายในชีวิตประจำวัน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนห้วยดงราชพรหมาภรณ์ อำเภอเก้าเลี้ยว จังหวัดนครสวรรค์ นอกจากนี้ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัยได้ทราบประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้ เรื่อง กฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนห้วยดงราชพรหมาภรณ์ อำเภอเก้าเลี้ยว จังหวัดนครสวรรค์ ในเกณฑ์ 80/80 ได้ทราบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของชุดการเรียนรู้ เรื่อง กฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนห้วยดงราชพรหมาภรณ์ อำเภอเก้าเลี้ยว จังหวัดนครสวรรค์ ก่อนเรียนและ

หลังเรียน และได้ทราบความพึงพอใจผู้เรียนที่มีต่อชุดการเรียนรู้ เรื่อง กฎหมายในชีวิตประจำวัน ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนหัวดวงราชพรหมาภรณ์ อำเภอกำแพงแก้ว จังหวัดนครสวรรค์

วัตถุประสงค์

1. เพื่อหาประสิทธิภาพชุดการเรียนรู้ เรื่อง กฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนหัวดวงราชพรหมาภรณ์ อำเภอกำแพงแก้ว จังหวัดนครสวรรค์ ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนและหลังเรียน ที่มีต่อการเรียนรู้ เรื่อง กฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนหัวดวงราชพรหมาภรณ์ อำเภอกำแพงแก้ว จังหวัดนครสวรรค์
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนหัวดวงราชพรหมาภรณ์ อำเภอกำแพงแก้ว จังหวัดนครสวรรค์ ที่มีต่อการเรียนรู้ เรื่อง กฎหมายในชีวิตประจำวัน

วิธีดำเนินการวิจัย

แบบการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงทดลองโดยใช้แบบการวิจัย One Group Pre-test, Post-test Design

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนที่กำลังศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนหัวดวงราชพรหมาภรณ์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 26 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1. ชุดการเรียนรู้ เรื่องกฎหมายในชีวิตประจำวันนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนหัวดวงราชพรหมาภรณ์ อำเภอกำแพงแก้ว จังหวัดนครสวรรค์ มีจำนวนทั้งหมด 6 ชุด ได้แก่ ชุดที่ 1 กฎหมาย ชุดที่ 2 กฎหมายแพ่งเกี่ยวกับตนเองและครอบครัว ชุดที่ 3 กฎหมายแพ่งเกี่ยวกับนิติกรรมและสัญญา ชุดที่ 4 กฎหมายอาญา ชุดที่ 5 กฎหมายอื่นที่ควรรู้ และชุดที่ 6 กฎหมายระหว่างประเทศที่ควรรู้ ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพนวัตกรรมเครื่องมือการวิจัย

1.1 ศึกษาโครงสร้างหลักสูตรและเวลาเรียนของกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในชุดการเรียนรู้ เรื่อง กฎหมายในชีวิตประจำวัน จำนวน 6 ชุด ทำการสอน ชุดละ 2 ชั่วโมง สัปดาห์ละ 2 คาบ รวมเป็นเวลา 6 สัปดาห์ 12 ชั่วโมง

1.2 ศึกษาจากตำรา แนวคิด ทฤษฎี เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักการ วิธีการ ศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน และหลักสูตรของโรงเรียนหัวดวงราช

พรหมภรณ์ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2564) สารที่ 1 ความหมายของกฎหมาย

1.3 ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนตามกฎหมายในชีวิตประจำวัน วิธีการเขียนแผนจัดการเรียนรู้ และแผนจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ด้วยกระบวนการปฏิบัติเพื่อนำมาใช้ในการเก็บข้อมูล สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

1.4 กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ของชุดการเรียนรู้ เรื่อง กฎหมายในชีวิตประจำวัน โดยมีองค์ประกอบด้านความรู้ (Knowledge) เจตคติ (Attitude) และทักษะ (Process) และให้สอดคล้องกับมาตรฐานและตัวชี้วัด

1.5 สร้างชุดการเรียนรู้ เรื่อง ชุดการเรียนรู้ เรื่อง กฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 6 ชุด นั้น ตามขั้นตอนดังนี้

1) การวางแผนเรื่อง ผู้วิจัยกำหนดชุดการเรียนรู้ เรื่อง กฎหมายในชีวิตประจำวัน จำนวน 6 เรื่อง

2) ชื่อนวัตกรรม ชุดการเรียนรู้ เรื่อง กฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 6 เรื่อง ดังนี้ ชุดที่ 1 กฎหมาย ชุดที่ 2 กฎหมายแพ่งเกี่ยวกับตนเองและครอบครัว ชุดที่ 3 กฎหมายแพ่งเกี่ยวกับนิติกรรมและสัญญา ชุดที่ 4 กฎหมายอาญา ชุดที่ 5 กฎหมายอื่นที่ควรรู้ ชุดที่ 6 กฎหมายระหว่างประเทศที่ควรรู้

1.6 การหาคุณภาพชุดการเรียนรู้ เรื่อง ชุดการเรียนรู้ เรื่อง กฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

1) นำชุดการเรียนรู้ ที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการเรียนรู้ และด้านเนื้อหาสาระไปพิจารณาความสอดคล้อง ผู้เชี่ยวชาญ 5 คน

2) นำชุดการเรียนรู้ เรื่อง กฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มาปรับปรุงแก้ไขตามที่ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 คน ได้ให้ข้อคิดและเสนอแนะ

3) นำชุดการเรียนรู้ เรื่อง กฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้ปรับปรุงแก้ไขตามข้อคิดและเสนอแนะให้ดีขึ้นแล้ว นำไปทดลองกับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านแก่งขวลิทวิทยา อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 (ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง) โดยทำการทดลองตามขั้นตอน ดังนี้

ก. การทดลอง 1 : 1 โดยไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านแก่งขวลิทวิทยา อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 ในระหว่าง 14-18 เดือนสิงหาคม พ.ศ. 2566 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง โดยการเลือกนักเรียน 1 : 1 เก่ง 1

คน กลาง 1 คน อ่อน 1 คน เพื่อตรวจสอบหาข้อที่จะพัฒนาให้ดีขึ้นของชุดฝึกทักษะที่เกี่ยวกับเนื้อหา การใช้ภาษา ภาพประกอบ รูปเล่มและความเหมาะสม จากนั้นได้นำไปแก้ไขปรับปรุงข้อบกพร่องให้ถูกต้องสมบูรณ์ เพื่อนำไปทดลองใช้ในครั้งต่อไป

ข. การทดลอง 1 : 10 เก่ง 3 คน กลาง 4 คน อ่อน 3 คน หลังจากปรับปรุงแก้ไขชุดการเรียนรู้แล้วผู้วิจัยได้ทำการทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านแก่งชลวิทย์วิทยา อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 ไม่ใช่กลุ่มประชากร โดยทำการทดลองเหมือนกับครั้งที่ 1 จากนั้นนำผลที่ได้ไปปรับปรุงให้เหมาะสมกับนักเรียนให้ดียิ่งขึ้น

ค. การทดลอง 1 : 100 นำชุดการเรียนรู้ ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านแก่งชลวิทย์วิทยา อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ ทั้งห้อง ในปีการศึกษา 2566 แล้วนำผลการทดลองมาวิเคราะห์หาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ E_1/E_2

ง. นำชุดการเรียนรู้ เรื่อง กฎหมายในชีวิตประจำวัน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ไปใช้จริงกับกลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนห้วยด่างราชพรหมาภรณ์ อำเภอเก้าเลี้ยว จังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 26 คน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนห้วยด่างราชพรหมาภรณ์ อำเภอเก้าเลี้ยว จังหวัดนครสวรรค์ ก่อนเรียนและหลังเรียน ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผู้วิจัยทำตามขั้นตอน ดังนี้

2.1 ศึกษาจากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการวัดผลและประเมินผลในชั้นเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน และวิธีการสร้างแบบทดสอบ วิธีการหาคุณภาพแบบทดสอบ

2.2 กำหนดจุดประสงค์ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ และมาตรฐานและตัวชี้วัด

2.3 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 70 ข้อ

2.4 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 คนชุดเดิม เพื่อพิจารณาความสอดคล้องของแบบทดสอบและจุดประสงค์ ความเหมาะสมของภาษามาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ซึ่งกำหนดค่าคะแนนดังนี้

คะแนน +1 สำหรับข้อคำถามที่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์

คะแนน 0 สำหรับข้อคำถามที่ไม่แน่ใจว่ามีความสอดคล้องกับจุดประสงค์

คะแนน -1 สำหรับข้อคำถามที่ไม่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์

2.5 นำแบบทดสอบที่ผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญแล้วมาเลือกข้อสอบที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.05 ถึง 1.0 เป็นข้อสอบที่อยู่ในเกณฑ์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาที่ใช้ได้ ผลการประเมินพบว่า เลือกไว้จำนวน 60 ข้อ

2.6 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่แก้ไขปรับปรุงตามที่ผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะจำนวน 60 ข้อ ไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนบ้านแก่งชลวิทย์วิทยา อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ ไม่ใช้กลุ่มประชากรจำนวน 17 คน เพื่อหาค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่น โดยแบ่งกลุ่มเด็กเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มเก่ง และกลุ่มอ่อน

2.7 นำกระดาษคำตอบของนักเรียนมาตรวจให้คะแนน ข้อถูกให้ 1 คะแนนข้อที่ตอบผิดหรือไม่ตอบ หรือตอบเกิน 1 ตัวเลือก ให้ 0 คะแนน แล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยใช้วิธี Brennan

2.8 คัดเลือกแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่มีความเที่ยงตรงในเนื้อหาได้ค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง .20-.80 และมีค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ .20-1.00 นำมาเป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 60 ข้อ

2.9 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่ผ่านเกณฑ์ และคัดเลือกไว้จำนวน 60 ข้อ มาวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับตามวิธีของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน-20 (KR-20) (Kuder-Richardson 20)

2.10 จัดพิมพ์แบบทดสอบที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้ว จำนวน 60 ข้อ เพื่อนำไปใช้ในการศึกษากับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3. แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียน ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบมาตรา ส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จำนวน 10 ข้อ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

3.1 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ของนักเรียนด้วยชุดการเรียนรู้เรื่อง กฎหมายในชีวิตประจำวัน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม จำนวน 10 ข้อ เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ของลิเคิร์ท (Likert) แบบ 5 ระดับ ดังนี้

ความหมายของแบบสอบถาม

5 คะแนน	หมายถึง	มีความพึงพอใจมากที่สุด
4 คะแนน	หมายถึง	มีความพึงพอใจมาก
3 คะแนน	หมายถึง	มีความพึงพอใจปานกลาง
2 คะแนน	หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อย
1 คะแนน	หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

3.2 นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้วไปเสนอผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม ผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมให้ข้อเสนอแนะในการตั้งคำถามในแบบสอบถาม

3.3 นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนหัวดวงราชมหารมณณ์ อำเภอกำแพง จังหวัดนครสวรรค์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 26 คน ที่ผ่านการเรียนด้วยนวัตกรรม ชุดการเรียนรู้ เรื่อง กฎหมายในชีวิตประจำวัน

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการพัฒนาชุดการเรียนรู้เรื่อง กฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า มีประสิทธิภาพโดยรวม (E_1) 84.70/ (E_2) 83.91 ซึ่งสอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

2. ผลการทดสอบเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยชุดการเรียนรู้เรื่อง กฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

3. ผลการศึกษาผลการศึกษาความพึงพอใจในการใช้ชุดการเรียนรู้เรื่อง กฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของนักเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.83$, S.D. = 0.45) โดยขอวิธีการจัดชุดการเรียนรู้การเรียนรู้เหมาะสมกับเนื้อหา ความพึงพอใจมากที่สุดเท่ากันทั้ง 2 ข้อ ($\bar{X} = 4.77$, S.D. = 0.50) คือ ข้อรูปแบบชุดการเรียนรู้ตอบสนองความต้องการของนักเรียนและข้อนักเรียนนำความรู้ที่ได้จากการทำชุดการเรียนรู้ไปใช้ชีวิตประจำวันได้ รองลงมา คือ ข้อนักเรียนได้รับความรู้ ความเข้าใจและทักษะตามเนื้อหาและชุดการเรียนรู้การเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.77$, S.D. = 0.42) ข้อนักเรียนมีความสนุกสนานในการทำชุดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.67$, S.D. = 0.60) ข้อชุดการเรียนรู้การเรียนรู้ทำให้เข้าใจง่าย ($\bar{X} = 4.63$, S.D. = 0.60)

ข้อระยะเวลาที่ใช้ในการจัดชุดการเรียนรู้มีความเหมาะสม ($\bar{X} = 4.63$, S.D. = 0.71) ข้อชุดการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนาความสามารถด้านการสื่อสาร การคิด และการแก้ปัญหา ($\bar{X} = 4.63$, S.D. = 0.66) และข้อเนื้อหาของชุดการเรียนรู้ เหมาะกับระดับความรู้ความสามารถของนักเรียน ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.76) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจน้อยที่สุด ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = 0.76) คือ ข้อสื่อ/วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการทำ ชุดการเรียนรู้มีความเหมาะสม

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการพัฒนาชุดการเรียนรู้เรื่อง กฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่พัฒนาขึ้นนั้น พบว่า มีประสิทธิภาพเท่ากับ (E_1) 84.70/ (E_2) 83.91 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ทั้งนี้เพราะผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาชุดการเรียนรู้เรื่อง กฎหมายในชีวิตประจำวัน รวมถึงเนื้อหา ข้อมูลแหล่งที่มาที่น่าเชื่อถืออย่างเป็นระบบประกอบกับ ผู้วิจัยได้ออกแบบชุดการเรียนรู้ที่ทันสมัยมีความเหมาะสมกับยุคปัจจุบัน ผู้เรียนสามารถใช้ร่วมกับ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ เช่น โทรศัพท์ ชุดการเรียนรู้จึงมีความน่าสนใจ ใช้งานง่ายและสะดวกสามารถเรียนรู้ได้ทุกที่ ทุกเวลา และผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญหลังจากนั้นยังได้นำไปทดลองที่ไม่ใช่กลุ่มประชากรและปรับปรุงพัฒนาชุดการเรียนรู้จนผ่านเกณฑ์ประสิทธิภาพตามที่ กำหนดไว้จึงนำชุดการเรียนรู้ดังกล่าวไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างผลการใช้จึงมีประสิทธิภาพสูงกว่า 80/80 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพระมหาแล ขำสุข (2556) พบว่า ชุดการเรียนรู้ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อส่งเสริมวิถีชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียงสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีค่าประสิทธิภาพ เท่ากับ 80.30/82.94 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด ผลการทดลองใช้ชุดการเรียนรู้ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อส่งเสริมวิถีชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า พฤติกรรมวิถีชีวิต แบบเศรษฐกิจพอเพียงทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ความมีเหตุผล ความพอประมาณ และการมีภูมิคุ้มกันที่ดี หลังใช้ชุดการเรียนรู้ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ส่งเสริมวิถีชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียงสูงกว่าก่อนใช้ชุดการเรียนรู้ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ส่งเสริมวิถีชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และผลการประเมินความคิดเห็นของนักเรียนและครู หลังการใช้ชุดการเรียนรู้ ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อส่งเสริมวิถีชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียงด้านปัจจัย นำเข้า ด้านกระบวนการด้านผลผลิตอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด สำหรับการทดสอบหาค่า ประสิทธิภาพชุดการเรียนรู้ สอดคล้องกับงานวิจัยของบุษบา อาจิวชัย (2558) พบว่า ชุดการเรียนรู้ แบบวัฏจักรการเรียนรู้ 7 ขั้นร่วมกับอริยสัจ 4 ที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเอง การคิดวิเคราะห์ และ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.36/80.07 สูง

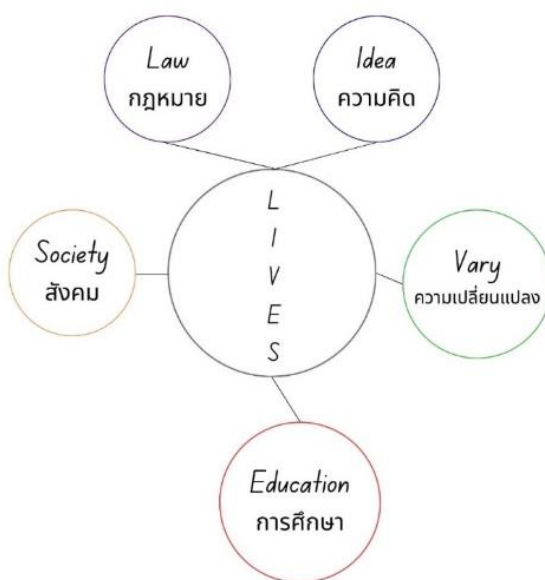
กว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 80/80 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ 7 ขั้นร่วมกับอริยสัจ 4 มีความมีวินัยในตนเองหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของจิตตานุช โสภา (2559) พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ประกอบแผนผังความคิด รายวิชาสังคมศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม เรื่องกฎหมายในชีวิตประจำวัน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพ E1/E2, เท่ากับ 82.14/82.57 เป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ (80/80) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแผนผังความคิด มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนและสูงกว่าที่นักเรียนด้วยแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแผนผังความคิด มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนและสูงกว่ากลุ่มที่เรียนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ประกอบแผนผังความคิด โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.74$, S.D.=0.44)

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังโดยใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง กฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนหัวดวงราชมหารณ์ อำเภอกำแพง จังหวัดนครสวรรค์ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ทั้งนี้เพราะชุดการเรียนรู้มีการจัดการเนื้อหาอย่างเป็นระบบ และเป็นสื่อประกอบการเรียนรู้ในวิชา หน้าที่พลเมืองเพิ่มเติม กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม นอกจากจะใช้สอนได้ตรงตามเนื้อหาวิชา และจุดประสงค์ของหลักสูตรแล้วยังจะสามารถช่วยพัฒนาองค์ความรู้ความสามารถของผู้เรียนในด้านทักษะการใช้เทคโนโลยี และทักษะการใช้ชีวิตประจำวัน ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างรวดเร็ว และยังช่วยแก้ปัญหาในการจัดการเรียนรู้อันเนื่องมาจากครูและความสามารถของนักเรียนแต่ละคนมีระดับที่แตกต่างกัน อีกทั้งยังช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน สำหรับชุดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นเป็นการนำหลักการของการพัฒนาชุดการเรียนรู้หรือชุดกิจกรรมมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ในเรื่อง กฎหมายในชีวิตประจำวัน ทั้งในเรื่องของความหมาย ประเภทของกฎหมายในชีวิตประจำวัน เพื่อให้ นักเรียนเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของนฤมล ดิบบงษา (2562) กล่าวว่า มีลักษณะสำคัญ 4 ประการ คือ กฎหมายเป็นข้อกำหนดแบบแผนความประพฤติของมนุษย์ กฎหมายเป็นข้อบังคับออกจากรัฐ กฎหมายเป็นข้อบังคับความประพฤติของมนุษย์ที่มีความแตกต่างไปจากกฎเกณฑ์อื่นทางสังคมและกฎหมายมีสภาพบังคับ สามารถอธิบายและวิเคราะห์ได้

4. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีความพึงพอใจต่อการพัฒนาชุดการเรียนรู้ เรื่อง กฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนหัวดวงราชนพพรพหุภรณ์ อำเภอกำแพงแก้ว จังหวัดนครสวรรค์ พบว่า ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยชุดการเรียนรู้เรื่อง กฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนหัวดวงราชนพพรพหุภรณ์ อำเภอกำแพงแก้ว จังหวัดนครสวรรค์ พบว่า ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของนักเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.83$, S.D. = 0.45) ซึ่งข้อที่นักเรียนมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจสูงสุด ได้แก่ ข้อที่ 1 รูปแบบชุดการเรียนรู้ตอบสนองความต้องการของนักเรียน ข้อที่ 2 ชุดการเรียนรู้การเรียนรู้ทำให้เข้าใจง่าย ข้อที่ 4 ระยะเวลาที่ใช้ในการจัดชุดการเรียนรู้มีความเหมาะสม ข้อที่ 5 เนื้อหาของชุดการเรียนรู้ เหมาะกับระดับความรู้ความสามารถของนักเรียน ข้อที่ 6 ชุดการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนาความสามารถด้านการสื่อสาร การคิด และการแก้ปัญหา ข้อที่ 7 นักเรียนได้รับความรู้ ความเข้าใจและทักษะตามเนื้อหาและชุดการเรียนรู้การเรียนรู้ ข้อที่ 8 วิธีการจัดชุดการเรียนรู้การเรียนรู้เหมาะสมกับเนื้อหา ข้อที่ 9 นักเรียนมีความสนุกสนานในการทำชุดการเรียนรู้ และข้อที่ 10 นักเรียนนำความรู้ที่ได้จากการทำชุดการเรียนรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = 0.72) ได้แก่ ข้อ 3 สื่อ/วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการทำ ชุดการเรียนรู้มีความเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อชุดการเรียนรู้เรื่อง กฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนหัวดวงราชนพพรพหุภรณ์ อำเภอกำแพงแก้ว จังหวัดนครสวรรค์ อยู่ในเกณฑ์มากที่สุดซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภคินันท์ ่องอาจ (2564) พบว่า การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD เรื่อง พลเมืองดีตามวิถีประชาธิปไตยของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ความพึงพอใจของนักเรียนในภาพรวมในระดับมากที่สุด

องค์ความรู้ใหม่

ผู้วิจัยขอสรุปองค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย ได้ดังนี้

ภาพที่ 1 องค์ความรู้ใหม่

L-Law กฎหมายถือว่าเป็นสิ่งสำคัญที่นักเรียนทุกคนจะต้องรู้ เพราะเป็นเรื่องใกล้ตัว โดยเฉพาะกฎหมายในชีวิตประจำวัน ที่นักเรียนต้องจำและนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน เพราะทุกวันนี้ทุกคนในประเทศไทยจะต้องเคารพกฎหมาย

I-Idea ความคิด ทำให้ผู้วิจัยเกิดความคิดใหม่ที่จะต้องสอดแทรกความทันสมัย ลงไปยังชุดการเรียนรู้ที่เป็นนวัตกรรมให้ดึงดูดความสนใจของผู้เรียน ก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่สมบูรณ์แบบยิ่งขึ้น

V-Vary ความเปลี่ยนแปลง ได้เห็นถึงความเปลี่ยนแปลงของผลสัมฤทธิ์ที่ดีขึ้นของนักเรียนในเรื่องกฎหมายในชีวิตประจำวัน และยังรวมไปถึงการเปลี่ยนแปลงของการเรียนการสอนในปัจจุบัน ได้มีการนำเทคโนโลยีเข้ามามีส่วนร่วมในการเรียนมากยิ่งขึ้น ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจมากขึ้นถ้าเทียบกับการเรียนในรูปแบบก่อนหน้านี้

E-Education การศึกษา ในปัจจุบันของโลกสมัยใหม่มีเทคโนโลยีเข้ามาเกี่ยวข้อง ทำให้การศึกษายุคนี้สามารถศึกษาได้อย่างต่อเนื่องและตลอดเวลา สามารถกลับมาทบทวนเนื้อหาได้ด้วยตัวเอง ไม่ใช่แต่การเรียนในห้องเรียนอย่างเดียว

S-Society สังคม มนุษย์เป็นสัตว์สังคม มีการอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่ม ย่อมมีกระทบกระทั่ง ความขัดแย้ง ความไม่สงบสุข เป็นเรื่องปกติธรรมดา ดังนั้นสังคมจึงจำเป็นต้องตั้งกติกาขึ้นมาเพื่อเป็นเครื่องมือควบคุมหรือจัดระเบียบทางสังคมให้การอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขนั้น คือ กฎหมาย

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. จากการวิจัยเรื่องการพัฒนาชุดการเรียนรู้ เรื่อง กฎหมายในชีวิตประจำวัน ผลของประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาควรกำหนดนโยบายให้คณะครูผู้สอนจัดการพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษา เพื่อกระตุ้นความสนใจของนักเรียน

2. ควรมีนโยบายให้นักเรียนทุกคนในประเทศไทยใช้เทคโนโลยี เช่น โทรศัพท์ ในการเรียนรู้ในยุคปัจจุบันทั้งด้านสื่อนวัตกรรมที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านระบบเทคโนโลยีแทนการเปิดหนังสือสอนอย่างเดียวอีกทั้งแหล่งความรู้ออนไลน์ที่เปรียบเสมือนห้องสมุดขนาดใหญ่ที่เปิดให้เราสามารถท่องโลกกว้างได้เพียงแค่อีกแค่ไม่กี่คลิกบนโทรศัพท์มือถือเครื่องเดียวอีกด้วย

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่าชุดการเรียนรู้ สามารถนำไปใช้ประโยชน์ทางการในการจัดการศึกษา เป็นนวัตกรรมทางการศึกษาที่กระตุ้นความสนใจของนักเรียนได้เป็นอย่างดี

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ พบว่า หลังการเรียนรู้จากชุดการเรียนรู้ มีผลสัมฤทธิ์สูงขึ้นกว่าก่อนเรียนและความพึงพอใจชุดการเรียนรู้อยู่ในเกณฑ์ที่โดยรวมแล้วนักเรียนมีความพอใจมากที่สุดถือว่าเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี

3. การเรียนรู้จากชุดการเรียนรู้ ผู้เรียนต้องมีวินัยในตนเอง มีลักษณะนิสัยใฝ่เรียนรู้ ซึ่งเป็นคุณลักษณะที่ดีในการพัฒนาให้สามารถพัฒนาตนเองได้เต็มศักยภาพ เต็มที่เป็นพลเมืองที่มีคุณภาพ

เอกสารอ้างอิง

กรมพล ทอธรรมนูญชาติ. (2557). *หน้าที่พลเมือง วัฒนธรรม และการดำเนินชีวิตในสังคม*. (พิมพ์ครั้งที่

9). กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.

- จิตตานุช โสภาก. (2559). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความสามารถด้านคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เรื่องกฎหมายในชีวิตประจำวัน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแผนผังความคิด. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน). บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ชุตติกาญจน์ บุตรวิษา. (2563). ผลการใช้ชุดการเรียนรู้ สารคดีโดยใช้กระบวนการเรียนรู้ แบบกลุ่มสัมพันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- นฤมล ทิบบงษา. (2562). ความหมายของกฎหมายและลักษณะของกฎหมาย : ความสมบูรณ์ของกฎหมายที่ส่งผลกระทบต่อการเมืองการปกครองของประเทศไทย. วารสารนิติศาสตร์และสังคมท้องถิ่น, 3(2), 90-98.
- บุษบา อาจวิชัย. (2558). การพัฒนาชุดการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ 7 ขั้น ร่วมกับอริยสัจ 4 ที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเอง การคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สารการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- พระมหาแล ขำสุข. (2556). การพัฒนาชุดการเรียนรู้ตามหลักสัปปริสธรรม 7 เพื่อส่งเสริมวิถีชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. (วิทยานิพนธ์ศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ภคินันท์ งามอาจ. (2564). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD เรื่องพลเมืองดีตามวิถีประชาธิปไตยของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี, 9(1), 149-164.
- ภาคิณีมา พงศ์วุฒิสักดิ์. (2558). การพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์แบบสื่อประสม เรื่อง กฎหมายในชีวิตประจำวัน กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

- สุนทร ศรีจันทร์. (2565). ผลของการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้านด้วยสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เรื่องกฎหมายแพ่งและอาญา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. (วิทยานิพนธ์ครู ศาสตรอุตสาหกรรมมหาบัณฑิต). บัณฑิตวิทยาลัย : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- สุวิมล ว่องพานิช. (2557). การพัฒนาชุดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการวิจัยในชั้นเรียนของนิสิต ครู. (รายงานการวิจัย). ศูนย์นวัตกรรมการเรียนรู้ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.